Zesde gedichtenbundel van grande dame Nydia Ecury

oor Elisabeth Hollander

VILLEMSTAD — *Luho di peransa* is de titel van de esde gedichtenbundel uitgebracht door de *gran-'e dame* van de Antilli-anse poëzie, Nydia Ecu-y. Afgelopen zaterdag wamen familieleden en rienden bijeen in Teatro una Blou om dit heuge-ijk feit met haar te vie-en.

Nydia Ecury temidden van Rudsel Isidora (l) en Gibi Basilio.

Foto: J. Alberto.

ɛedeputeerde van Cultuur, ɛduardo Cova, voor wie de ıhoud van de bundel nog en verrassing was, antici-eerde op die onbekende in-oud aan de hand van de ti-el.

"Hoop ligt aan de basis van lle vooruitgang", stelde hij. Door de hoop zijn wij in staat m, in de geest, uit het heden e stappen en ons een beeld e vormen van een nieuwe, ndere en betere toekomst. Dat is de luxe die de hoop ei-en is. Het zijn personen als Nydia Ecury die door middel an woorden, die zij wegen, ie oppoetsen en in een nieuw cht plaatsen en hoop ge-talte geven."

'erder had Bernadette Hei-gers de kracht van het voord al onder de aandacht van de aanwezigen gebracht. Door woorden krijgen we greep op ons bestaan, stelde zij. Woorden geven ons de mogelijkheid om onze gedachten uit te kristaliseren en te delen met anderen. Woorden hebben daarbij een enorme kracht: ze kunnen iemand maken of breken. Om dit doel te bereiken staan allerlei stijlmiddelen ter beschikking.

Heiligers refereerde hierbij aan het historisch destructief gebleken *'Ein Volk, Ein Reich, Ein Führer'*, naast het positief bewaard gebleven *'Liberté, Egalité, Fraternité'* van de Franse Revolutie.

De dichter gebruikt woorden niet als een middel om een idee aan de man te brengen, maar als een weerslag van zijn zielenroerselen. Als deze weerslag in een gedicht een universeel karakter heeft, dan zal het gedicht voor de lezer heel confronterend kunnen zijn. Dat is dan ook de reden dat niet iedereen zich open durft te stellen voor het lezen van gedichten, besloot Bernadette Heiligers.

Voor haar viel al het voorgaande samen in het gedicht *Krak* uit de nieuwe bundel *Luho di Speransa*.

De culturele toon was aan het begin van de middag al gezet door de sfeervolle klanken van de pianist Wim Statius Muller, die zijn optreden besloot met de door hem zelf gecomponeerde wals *Nydia*. Er werd voorgedragen uit de nieuwe bundel door de dichteres zelf en op een heel eigen wijze door Gibi Bacilio op de drum begeleid door Rudsel Isidora.

Maar het hoogtepunt van de middag was uiteraard de doop van de nieuwe bundel door de drie kleinzoontjes van de dichteres: Richard, Walter en Matthew. Onder het toeziend oog van madrina Lucille Berry-Haseth en padrino Sidney Joubert strooiden zij met stralende oogjes glinsterende confetti uit over de nieuwe gedichtenbundel van hun grootmoeder. Zo leverden zij een treffend beeld op van Nydia's persoonlijke *Luho di Speransa*.

In *Een gedicht op maat* koesterde madrina Lucille Haseth tenslotte de hoop op meer van deze poëzie voor de toekomst.